

Khái niệm về sự tĩnh lặng chính là sự tự điều chỉnh bản thân của mỗi người - dựa vào sơ đồ. Rất ít khi con người tìm đến sự tĩnh lặng trong tâm hồn - nếu có thì chỉ khi họ đối diện với những quyết định thật quan trọng.

Tĩnh lặng là một kiểu trực giác khác so với trực giác thông thường. Và có thể nó chỉ có ý nghĩa riêng với bản thân mỗi người thôi. Mình thường tìm được câu trả lời cho vấn đề của mình khi mình bắt đầu im lặng và chờ đợi tiếng nói từ Người-thầy-khôn-ngoan-bên-trong-mình. Và mình biết chắc là mình luôn có thể tin vào Người thầy đó - một “người” mà mình biết có một trí tuệ vượt ra ngoài những hiểu biết và kinh nghiệm của bản thân mình.

Chàng trai trẻ rất thích thú với khái niệm mới mẻ này, anh liền hỏi:

- Chà, vậy làm sao mà một người có thể nhận diện được “Người thầy” đó nhỉ?

- Tuỳ! Mỗi người sẽ có một cách riêng. Cách của mình có khi không hợp với cậu. Và mình tin là không sớm thì muộn, cậu cũng sẽ có được một cách cho riêng mình.

Nếu như nhận thức có nghĩa là sự chỉ dẫn, tức là những gì chúng ta học được từ chính bản thân mình – qua kinh nghiệm và kiến thức – thì sự tĩnh lặng sẽ hướng chúng ta tới những cái khác, vượt xa và nằm ngoài bản thân chúng

ta. Cách của mình là đặt câu hỏi với Người-thầy-khôn-ngoan-bên-trong-mình rồi sau đó im lặng và thật tĩnh tâm, để có thể nghe và cảm nhận được điều gì đang đến với mình, bên trong mình.

Chuyện này cũng giống như việc một người đang cầu nguyện hay thiền vậy – Chàng trai tự nhủ - Cũng có nhiều người không làm vậy mà họ lại tìm đến thiên nhiên và hoà mình vào chúng, để cho tâm hồn trở nên tĩnh lặng.

- Cách mà cậu suy nghĩ và tìm ra hướng đi cho mình có ảnh hưởng rất lớn đến quyết định của cậu. Những lần quyết định một điều gì đó, mình cũng hay tự hỏi rằng: “Mình đang quyết định trên nỗi sợ hãi hay sự trầm tĩnh?” Nghĩ đến sự trầm tĩnh, mình lại nghĩ đến ý nghĩa sâu sa của nó, xuất phát từ gốc Hy Lạp, nghĩa là sức mạnh bên trong.

- Cũng giống như câu “Tất cả nỗi sợ đều xuất phát từ sự từ bỏ sức mạnh bên trong”, phải không?

- Hay lắm! Đúng như vậy đấy ! Có rất nhiều người hay thắc mắc, rằng làm sao tôi luôn có thể giữ được sự trầm tĩnh, nhất là khi phải làm việc trong một môi trường khá căng thẳng và nhiều áp lực như vậy. Đó là bởi vì mỗi lần phải quyết định điều gì đó, tôi luôn biết lắng nghe trực giác của mình và làm theo những gì mà nó bảo. Trong những vấn đề quan trọng cũng thế. Tôi luôn làm theo “Người thầy” của mình.